உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

சம்புடம் 2 } 1902௵ டிசம்பர்மீ { இலக்கம் 1

விக்கியாபனம்.

இப்பாத கண்டத்தின்கண் மாட்சிமை பெற்று விளங்கும் பாண்டி நாட்டில் மாத்திர மல்லாது இப்பூவுலக முழுவதுமே தனது பிரகாசம் பொருந்திய கிரணங்களை வீசி ஆங்காங்குள்ள மனிதாகளின் அகவிருளைப் போக்கி அவரை ஆத்மார்த்த கதியில் நடாத்திவந்த நமது "பாநு" வானது தற்பொழுது ஏறக்குறைய ஒருவருட காலமாய்த் தனது கிரணங்களைச் சுருக்கி நிலை நின்று விட்டதாய்த் தோன்றுவதை நமது நேயர்கள் யாவரும் கண்டு "ஹ! ஹா! இஃதென்ன ஆச்சர்யம்! பூத சூரியனை யொத்து ஞான சூரியனும் இருளால் மூடப்படுதலுண்டோ!" என ஐயமும் வியப்பும் அடைந்திருக்கலாம். நேயர்காள்! சற்றுக் கவனியுங்கள். பூத சூரியனும் ஒரு போதும் இருளால் மூடப்படுதலின்று. நாமே நம்மைப் பராமுக மாக்கிக் கொண்டாற்போல நமது பூகோளம் பராமுக மாக்கிக் கொள்வதா லென்க. அங்ஙனமே நமது 'பாநு' வின் நேயர்களும் பொருளுதவியைப் பின்வலித்தல் என்னும் பராமுகம் அடைந்தமையினாலே அதன் ஒளியைப் பெறா தமைந்தனரே யன்றி மற்றெதனாலும் அதன் ஒளி மறைபட்ட தன்றென் றறிக. இவ்வுலகத்தின்கண் எதுவும் நிலைபெற்ற தன்றாகலின் அவாதத்தகைய நிலையும் நி

லைபெற்றதன்றுகிப் "பொருளுதவுதல்" என்னும் நேர்முக மாகிப் "பாநு" வின் ஒளிவீக்கத்தால் தமது இருதய கம லங்கள் விகசிக்க விரும்புவாராயினர். அவரது விருப்பத் தையும் அதனை நிறைவேற்றுவதால் பொது ஜனங்கள் அ டையும் பயனையும் கருதி எமது நண்பர் எம். ஆர். கந்தசா மிக்கவிராயர் என்பார் "பாநு" வின் பணியைத் தலைமேற் கொண்டனராதலின் இது முதல் திருவாலவாயினின்றும் எ ழா நின்ற இப்பத்திரிகைக்கு அவரே தலைவரென நமது நே யர்கள் யாவரும் அறிவாராக. அவர் கல்வி கேள்விகளினும் பற்பலமத ஆராய்ச்சியிலும் வல்லவராதலின் இப்பத்திரிகை முன் எம்மால் நடத்தப்பட்டு வந்ததைப் பார்க்கினும் அதிக மேம்பாடுடைத்தாய் விளங்கு மென்பதி லையமின்று. அங்ங னமே விளங்குவான் சர்வதயாநிதியாகிய எம்பெருமானும் அருள்புரிவாராக.

இதுமுதல் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் முன்னையதி லும் 8 பக்கங்கள் கூடியிருத்தலானும், ரூபா 1 வருஷ சந்தாக் கொண்டு பத்திரிகை நடாத்துதல் அசாத்தியமென அநுப வத்திற் கண்டிருத்தலானும், தற்பொழுது வருஷ சந்தா ரூபா 2 ஆக விதித்தது விகிதமேயென நமது நண்பர் யாவ ரும் கைக்கொள்வாரென நம்புகின்றோம்.

வள்ளிநாயகம்.

அறிவிப்பு.

செந்தமிழபிமானிகளாகிய கனதனவான்களே!

இவ்விவேகபாநு என்ற மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை யானது தூத்துக்குடி ஸ்ரீமத் வள்ளிநாயக சுவாமிகளால் 1900ஞ் செப்டம்பர்மீ தொடங்கி ஒரு வருஷகாலம் மிக வுஞ் சிறப்புடன் நடாத்தப்பெற்றதும், தற்காலத்தில் தன்னி கரில்லாத் தலைமைப் புலமைவாய்ந்த ஸ்ரீமாந் உ. வே. சாமி நாதையரவர்கள் முதலான பண்டித சிகாமணிகளால் கொண் டாடப் பெற்றதும் யாவருமறிந்த விஷயமே,

இங்ஙனஞ் சிறந்து நிகழ்ந்த இதனை இத்தமிழ் நாட்டின் தவக்குறைவால் சிற்சில அசௌகரியங்களைக் கருதி ஸ்ரீமத் வள்ளிநாயக சுவாமிகள் சிலகாலம் நிறுத்தி வேறுயாரேனும் நடத்துவராயின் இதனது முழுச்சுதந்தரங்களையுங் கொடுத்துத் தாமுமியன்றவரை யுதவிபுரிவதாக என்பாலும் எனது நண்பர்கள் பாலுந்தெரிவித்தார்கள்.

இதனை மீண்டும் நடத்தவேண்டுமென்ற பெருவிருப்பத்தால் இதன் சுதந்தரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு சரிவர நடத்திவருவதாக மேற்படி சுவாமிகளிடம் நான் தெரிவித்தேன்.

சுவாமிகள் அகமகிழ்ந்து ஆசிகூறி 'விவேகபாநு' வின் சகல சுதந்தரங்களையும் எனக்குக் கொடுத்தருளினார்கள்.

இவ்விஷயத்தை மேற்படி சுவாமிகள் இப்பத்திரிகையின்கண் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் 'விக்கியாபனத்' தால் நன்கு தெரியலாம்.

இங்ஙனமாக இதன் பொறுப்பை யான்வகித்துக்கொண்டு எனக்குத் துணையாய் நின்று வேண்டு முதவிபுரிந்து வருமாறு சேதுபதி ஐஸ்கூல் போதகரும் தமிழ்ப்பாஷையின் அபிவிர்த்தியையே இடையறாது கருதி ஊக்கத்துடன் உழைத்துவருபவரும் ஆத்திசூடி விருத்தியுரை யெழுதியவரும் ஆகிய ஸ்ரீமாந் எஸ். சாமிநாதையரவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். அவர்களும் அன்புகூர்ந்து சம்மதிக்கவே யானும் அவர்களும் ஆகிய இருவருமே பத்திராதிபராகவிருந்து இம் மதுராமாநகரத்தையே நிலைக்களமாக்கி நாளிது டிசம்பர்மீ முதல் பத்திரிகை வெளியிடலாகும்.

பத்திரிகாபிமானிகளே !

பத்திரிகை நடத்த லென்றால் எளிதன்றே. கல்விமான்களிற் பல்லோர் தமதியற்கை வள்ளன்மைக் குணத்தால் இலவசமாகவே விஷயதானஞ் செய்து உலகோபகாரிகளாவாரேனும் சிற்சிலர் விஷய அருமையும், காலச் செலவும், சிரமமு

நோக்கிச் சிறிதளவு பொருளுதவி நாடுவாரு முளரன்றே? அ ன்னோர்க்குதவுதல், காகிதக்கிரயம், அச்சுக்கூலி, தபால்கூலி முதலிய பலவழியாக மாதந்தோறும் நூற்றுக்கணக்காக ரூபா செலவிட்டாலன்றிப் பத்திரிகை வெளியாவதில்லை யெ ன்பதை யறியாதார் யாவர்? இங்ஙனம் நேரும் பொருட் செ லவுக் கஞ்சி யிடையிற் கைவிடாதிருப்பது கருதியே இப்ப த்திரிகைக்கு வருஷ சந்தா இரண்டு ரூபாயாக நியமனஞ் செய்துள்ளேன். உற்று நோக்கி னிதுவு மிகக் குறைந்த ச ந்தா வாகவே கருதப்படும்! ஆனல் வருஷம் ஒரு ரூபா ச ந்தாவில் நிகழ்ந்த பத்திரிகைக்குத் திடீரென்று இரண்டு ரூபா சந்தா ஏற்படுத்தியது சந்தாதாரர்களிற் சிற்சிலர்கட்குச் சு மையாகக் காணப்படலாம். இதன் முன்னர் மாதம் 24 பக் கங்கொண்டு வெளிப்பட்ட இப்பத்திரிகையை இப்போது 32 பக்கங்கொண்டு வெளிவரச் செய்திருப் பதையும், மிகக் குறைந்த சந்தா ஏற்படுத்தியதால் நேர்ந்த பொருள் நஷ்ட மே சிலகாலம் பத்திரிகை வெளிப்படாதிருக்க முதற் கார ணமாயிற்றென்பதையும் நன்கு கவனித்தால் ஒரு போது ம் இஃதோர் சுமையாகக் கருதற்பாற்றன்றாம்.

சென்றவருடத்திய சந்தாத்தொகை செலுத்திப் பத்தி ரிகை பெற்ற சந்தாதார் அனைவரும் இவ்வருடத்தும் அன்பு பாராட்டிப் பத்திரிகை பெற்று இவ்வருஷ சந்தாத்தொகை ரூபா இரண்டும் அனுப்பி ஆதரிப்பார்களென நம்புகிறேன்.

இதன் பழைய சந்தாதார்கள் நாளிது டிசம்பர் மாதப்பத்திரிகையைப் பெற்று அடுத்த 1903 ஞு ஜன வரிமீ 10உக்குள் சந்தாத்தொகையை மணியாடர் மூல மாவது நேரிலாவது செலுத்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனம் செலுத்ாதவர்கட்கு ஜனவரிமீ பத்திரி கை வி. பி. போஸ்டு மூலமாகவே யனுப்பப்படும்; அப் போதாவது இடர்ப் படுத்தாது பணஞ் செலுத்திப் பத்திரி கையைப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மீகம் புத்திர ஜனனமானபோது நடந்தவைகளையும், தசரதர் அடைந்த
மகிழ்ச்சியால் உலகுக்குச்செய்த நன்மைகளையும், உபநயனம், வித்தியாப்பி
யாசம் முதலியவற்றையும் மிகவும் சாமாந்யமாகக்கூறிச் செல்வதை அவ்வவ்
விடங்களிற் கம்பரோடு ஒப்பிட்டு நோக்கி யறிக.

அவதார சமயத்தில் "கௌசலை இராமனைப்பெற்றாள். கைகேயி
பரதனைப்பெற்றாள். சுமித்திரை இலக்ஷ்மண சத்துருக்கனரைப் பெற்றாள்"
என்று கூறிவிட்டு, நாமகரண சந்தர்ப்பத்தில் வசிட்டமுனிவர் குழந்தைகளுக்
கு இராமன் முதலியவாகப் பெயரிட்டாரென்று வான்மீகத்திற் கூறியிருப்
பது சிறந்துகாட்டாமை காண்க.

கம்பரோ முன்னர்ப் பெயர் குறியாது பொதுவாகக் கூறியிருத்தலா
ல் நாமகரண சந்தர்ப்பத்தில் சிறப்பில்லாமைக்கு இடமில்லாது போயிற்று.
இங்கே இன்னுமொரு விசேடங் கவனிக்கத்தகுந்தது. என்னெனின்?

"கராமலை யத்தளர் கைக்கரி எய்த்தே
அராவணை யிற்றுயில் வோயென அந்நாள்
விராவி அளித்தருள் மெய்ப்பொரு ளுக்கே
இராமன் எனப்பெயர் ஈந்தனன் அன்றே"

என்று கூறியதில் கஜேந்திரன் ஆதிமூலமே என்றழைத்தது விஷ்ணுவையே
யென்று பரிஷ்கரித்திருப்பதேயாம். வாலி வதைப்படலத்தில் "மாடுபற்றி
இடங்கர் வலித்திடக் கோடுபற்றிய கொற்றவற்கூயது" என்று கூறியதனா
லும் இவ்வுண்மை பெறப்படும். இவ்வாறாகவும், பிற்காலத்தார் இக்கதையைக்
* கிலுஷ்டகற்பனம்பண்ணி விஷ்ணுவை யழைத்ததென்பதனாற் பெருமை
யின்றி முடிவதாகக்கொண்டு பொதுவாக அழைத்ததென்று புதுப்பித்து
அதன்மூலமாகச் சிவதூஷணஞ்செய்யத் தலைப்பட்டனர்.

இதிற் றலையிட்டவர் வில்லிபுத்தூராழ்வாரே "பத்தியின் விளைந்து
போதுவே இபமழைக்க" எனவும், "வாரணமே போதுவேயொரு பேரிட
வந்தருளும் புயலே" எனவும், பாரதத்திற் கூறியிருக்கின்றார். கம்பர் காலத்
தில் இப்படிப்பட்ட விபரீத வியவகாரமில்லையென்பது அவர் வாக்கால் விளங்
குவது காண்க.

(தொடரும்.)

சாமி-சரவணப் பிள்ளை.

* பொருந்தாததைச் சிரமப்பட்டுப் பொருத்தி.

ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

1902ஆ ஆகஸ்டுமீ வெளிவந்த "சித்தாந்த தீபிகை" யின் பிரசுரத்தில் "சைவசமயநெறி" என்ற தலைப்பின்கீழ் இவ்வாசிரியர் திருவாவடுதுறை மடத்தைச்சார்ந்த சந்நியாசிகளுக்குள் ஒருவரென்று தெரிகிறதைத் தவிர வேறு அதிகமாவொன்றுந் தெரியவில்லை'' என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் மேற்கூறியாங்கு துறைசையாதீனத்தைச் சேர்ந்தவரல்லரென்பதையும் அவர் சரித்திரம் இதுவென்பதையும் தெரிந்தமட்டில் சிறிது விளக்குவாம்.

இம்மறைஞானசம்பந்தர்,

"காரூர் பொழிலுந் தேரூர் வீதியும்
வீதியின் மூவா யிரவர் விளக்கமு
மாதவர் கூட்டமு மீதுறை தில்லையில்''

அவதரித்துத் தமது இளமைப்பருவத்தில் திருக்காளத்திக்குச் சென்றபோது கிருகத்தாசிரமியாகிய ஸ்ரீ காளத்திபண்டாரம் என்னும் ஒரு தேசிகரிடத்து, சமய, விசேட தீக்கைகள் செய்துகொண்டனர். பின்பு அவராலேயே சிவபூஜையு மெழுந்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு அவரால் அளிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கத்தோடு மீண்டுந் தில்லையம்பதிக்கேகி, அவண் சிறப்புற்றோங்கிய குகைமடத்தின்கண் சகல பக்த ஜனங்களும் இறைஞ்சி வழிபடுமாறு வீற்றிருந்தருளினர். ஆதலால் இவர் துறைசையைச் சார்ந்தவரல்லர். இவர் வடமொழியினுந் தென்றமிழினும் மிக வல்லுனர். தமிழ் வேதமாகிய தேவார திருவாசகங்களை ஆய்ந்துணர்ந்தவர். சிவாகமங்களையும் அவைகளின் சாரமான சைவசித்தாந்த நூல்களையுங் கற்று நவமிகு நூல்கள் பல தமிழிற் செய்தருளினவர். திருவெண்ணைநல்லூரே தமக்குத் திருப்படைவீடாகக்கொண்ட மெய்ஞ்ஞான பாநுவாகிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகர் மீண்டும் இவ்வவனியிடை வந்தாற்போன்றவர் (இவ்வாசிரியர், சந்தானசாரியரிலொருவரான மறைஞான சம்பந்தரோ வெனமயங்கற்க) இவர் 1. செய்யுள்விளக்கம், 2. ஆதிகமலாலய புராணம், 3. சிவதருமோத்தரம், 4. சிவமயம், 5. பதிபசுபாசப்பனுவல், 6. சைவசமயநெறி, 7. பரமோபதேசம், 8. பரமததிமிரபாநு, 9. சங்கற்ப நிராகரணம், 10. சகலாகமசாரம் முதலான அரிய நூல்களைத் தென்மொழியி லியற்றி யருளினர். இந்நூல்கள் யாவுஞ் சிவாகமத்தை விளக்குவனவாம். முதனான்கு நூல்கள் தவிர மற்றைய நூல்கள் குறள் வெண்பாவாலமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவர் மேற்குறித்த குகைமடத்திலிருக்கும்போது இப் பொய்யுலக வாழ்க்கையைக் கண்ணுற்காணில் இச்சையுறுமெனக் கருதித் தனது இரண்டு கண்களையும் பரிவட்டத்தாற்சுற்றிக் கட்டிக்கொள்வாராயினர்.

ஆதலால் இவர் இருந்த குகைமடத்திற்குக் கண்கட்டி மடமென்வும், இவ்வாசிரியருக்குக் கண்கட்டி மறைஞான சம்பந்தரெனவும் பெயராயிற்று. நிற்க. ஸ்ரீ குமரகுருபர ஸ்வாமிகளது பிரதம சிஷ்யரும், தென்மொழிக்கடலையும், வடமொழிக்கடலையும் ஒருங்கே மாந்தி, சிவஞான சித்தியாருக்குச் சிவாகமமேற்கோள்கள்காட்டி "ஞானாபரணவிளக்கம்"என ஓர்மாபாடியஞ் செய்தருளினவரும், மாட்சிமை பெற்ற மாதவச் செல்வராய் விளங்கியவருமான தருமையாதீனம் ஸ்ரீ வெள்ளியம்பலவாண முநிவர் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாரூர் ஞானப்பிரகாச ஸ்வாமிகள்பால் அருள்பெற்றோங்கிய தருமையாதீனம் பிரதம குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய "முத்திநிச்சயம்" என்னும் சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த நூலுக்கு, இயற்றிய விருத்தியுரையில் மேற்கூறிய கண்கட்டி மறைஞான சம்பந்தர் சரிதத்தைச் சிறிது குறிப்பித்தருளினர் என்க. பிறபின்.

இங்ஙனம்,

S. பாலவண்ண முதலியார்.

ஸ்ரீ
பகவத் கீதைக் கும்மி.

(முதலாவது சம்புடம் 274-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

இப்பத்திரிகையின் முதற் சம்புடம் 222-ம் பக்கத்தில் 7-ம் கவியின் உரையில் "சிற்றுரையால்" என்பதைச் "சிற்றுரையில்" என்றும் "சமையத்தார்" என்பதைச் "சமயத்தார்" என்றும் 246-ம பக்கத்தில் 11-ம் கவியில் "படுதி" என்பதைப் "பருதி" என்றும் திருத்தியும், 244-ம் பக்கத்தில் வரும் வியாக்கியானத்தின் கடைசியில் "இதுமுதலாகவுள்ள வியாக்கியானங்களின் கருத்துக்களுள் சில, பழைய வியாக்கியானங்களினின்று தெரிந்தெடுக்கப்பெற்றவை; சில, என் புல்லறிவுக்குப் புலப்பட்டவை; எஞ்சிய சில, இருவகையும் கலந்தவை" என்பதையும், 247-ம் பக்கத்தில் வரும் வியாக்கியானத்தின் கடைசியில் "இன்னும் ஒருவகையில், துரியோதனா! எதிர்ப்பக்கத்துத் தலைவர்களைப் பார்த்துப் பயந்தாய்போலும்: அவர்களையொத்த தலைவர்கள் நமது பக்கத்தில் இலரோ?" என்று துரோணாசாரியர் முகக்குறியாற்கேட்க, துரியோதனன் தன் பக்கத்தலைவர்களை எதிர்ப்பக்கத் தலைவரோடு ஒப்பிடும்படி அவர்கள் பெயர்களைச் சொல்லி, அவர்கள் என் பொருட்டு உயிர் ஈயத்துணிந்தோர் பலவகை ஆயுதமும் பூரணமா உடையோர் போரிலே வல்லோர்" என்று கூற "ஆயின் உன் பயத்துக்கு க்காரண

ணம் யாது?" என்று அவர் திரும்பவும் முகக் குறியால் வினாவ, அவன் முதிர்ந்த வயதினராய்க் கௌரவரைப்போலவே பாண்டவரையும் இப்லபாக நேசித்தற்குரியராயுள்ள பீஷ்மர் தன் பக்கத்துச் சேனாபதியாயிருக்கக், கௌமார பருவத்தினனும் "கௌரவரெல்லாரையும் நாசஞ்செய்வேனாக' என்ற பயங்கரமான சபதஞ் செய்துள்ளோனுமான வீமன் எதிர்ப்பக்கத்துச் சேனாபதியாயிருத்தலே தன் பயத்துக்குக் காரணமென்று சொல்லக்கருதி அவ்வாறு சொல்வதனால் பீஷ்மருக்கு உண்டாகும் விசனத்தை விலக்க உத்தேசித்து, சேனாபதிகளின் பலாபலங்களைச் சேனைகளின்மேலேற்றிச் "செவ்வையா வீடுமராற்காக்கப் பட்டும்நம் சேனை நிறமை சிறுகியதே—அவ்விடம் வீமன் புரந்திடும் சேனை அதிக பலமுள்ளது" என்றுகூற "அதற்கு யாதுசெய்ய வேண்டுமென்கிறாய்?" என்று அவர் மனத்து எழுந்த வினாவை முகம்காட்ட, அவன் "நீங்களெல்லாரும் அவரவர்க்கென்று நியமித்த தானத்தை நீங்காதெப்—பாங்கரும் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து நும் சேனைப் பகுதியில் நின்று காப்பாற்றிடுங்கள்" என்று விடை கூறினான் என்னலாம் என்பதையும் சேர்த்தும் வாசித்துக்கொள்க.

20, 22-ம் கவிகளின் வியாக்கியானம் :—அருச்சுனன் பகைவரைப் பார்த்து வில்லெடுத்து அவரோடு யுத்தஞ்செய்யக் கருதி இருபக்கத்துச் சேனைகளையும் அச்சேனைத் தலைவர்களையும் தான் தெரிந்தவனாயினும் யுத்தஞ் செய்யு முன்னிலையில் அவ்விருபக்கத்தாரும் அணிவகுத்து நிற்கின்ற நிலைகளையும், யார் யார், யார் யாரோடு எதிர்க்க நிற்கின்றார்களென்பதையும், இரு திறத்தாரது பலாபல தாரதம்மியங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்படி கருதினான். தன் சேனையில் தான் நின்ற இடத்தினின்றே இரு சேனையையும் பார்க்கக் கூடுமாயினும், அப்படிப் பார்த்தால் ஒரு சேனையைத் தூரத்தும் மற்றொரு சேனையைச் சமீபத்தும் பார்க்கும்படி நேர்ந்து இருபக்கத்தையும் சரியாகப்பார்த்து ஒப்பிடுதல் கூடாதென்று இரண்டு சேனைக்கு மத்தியில் தன் தேரை நிறுத்தும்படி கண்ணபிரானுக்குச் சொன்னான்.

24, 25-ம் கவிகளின் வியாக்கியானம் :—அருச்சுனன் உறக்கத்தை வென்றவன் எனவே சோம்பல் முதலிய தோஷங்களையும் நீக்கினவன் என்றும், வில்லெடுத்து எனவே அம்பும் எடுத்து எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்."

மூத்தவராயினும் சாரதித்தொழில் செய்தற்கு உடம்பட்டதனால் கண்ணபிரானை இரண்டு சேனைக்கு மத்தியில் தேரைச் செலுத்தும்படி 21-ம் பாட்டில் அருச்சுனன் ஏவினான். கண்ணபிரான் தாம் தேர்ப்பாகரேயாயினும் தேர்த்தலைவனான அருச்சுனனைக் "கௌரவர்களைப் பார்ப்பாயாக" என்று தமக்கு இளையோனும் மைத்துனனும் ஆன உரிமைபற்றி (25-ம் பாட்

டில்) ஏவினர். கண்ணபிரானைப் பரமாத்துமாவாகவும் அருச்சுனனைச் சீவாத்துமாவாகவும் கொண்டால், அவர் அவனை ஏவுவித்தாரும் ஏவினரும் தாமேயாயினரெனக் கொள்ளலாம்.

26. அப்பொழு தங்கே தகப்பன்மார் பாட்டன்மார்
ஆசா ரியர்கள் அம் மான்மார்கள்
செப்பும்அண் ணன்தம்பி மார்கள்தன் மைத்துனர்
சேயர்பே ரன்மா ஸினேகிதர்கள்.

27. கைம்மாறெண் ணுஉப காரிகள் மாமன்
களாயிரு சேனை களில்நிரையாத்
தம்மாவி தந்திட நின்றதன் பந்து
ஜனத்தைத் தனஞ்சயன் தான்பார்த்தான்.

(இ—ள்.) கண்ணபிரான் அவ்வாறு சொல்லியபோது, அந்த இடத்திலே (பூரிசிரவஸ்போலத்) தகப்பன் முறையுள்ளவர்களும், (பீஷ்மரைப் போன்ற) பாட்டன்மாரும் (துரோணாசாரியர் முதலிய) குருமாரும் (சல்லியன் போன்ற) தாய்மாமன்மாரும், (சயத்திரதன் முதலிய) மைத்துனர்களும் (துரியோதனன் குமாரன் இலக்குமணன் போன்ற) புத்திரன் முறையுள்ளவர்களும், (அவ் விலக்குமணனது புத்திரர் முதலிய) பேரன்மார்களுங், (கிருதவர்மாவையொத்த) ஸினேகிதர்களும், பிரதிப்பிரயோசனம் கருதாத உபகாரிகளும், (துருபதராஜன் போன்ற பெண்கொடுத்த) மாமன்மார்களுமாக இரு பக்கத்துச் சேனைகளிலும் வரிசையாய்த் தங்கள் உயிரைக் கொடுப்பதற்குச் சித்தமாய் நின்ற தன் பந்துஜனத்தை அருச்சுனன் பார்த்தான்.

குறிப்பு:—சேயர்–புத்திரர்; கைம்மாறு–பிரதியுபகாரம்; நிரை–வரிசை; தனஞ்சயன்–அருச்சுனன்.

வியாக்கியானம்:—மைத்துனர் என்பது மூலநூலில் இந்த இடத்தில் கூறப்படவில்லையாயினும் இந்த அத்தியாயம் 34-ம் கவியில் கூறப்பட்டிருத்தல் பற்றி இங்கே சேர்க்கப்பட்டது. தம்மாவிதந்திடநின்ற என்பது இந்த அத்தியாயம் 9-ம் கவியில் "உயிர்ஈயத் துணிந்தோர்" என்றதைத் தழுவிக் கூறப்பட்டது.

சாகநின்ற பந்துக்களைப்பார்த்துச் சோகம் அதிகப்பட, அருச்சுனன் கண்ணபிரானுக்குச் சொன்னது:

28. மிக்கதோ ரன்பும் இரக்கமும் மேலிடத்
துக்கம்பொங் கக்கண்ண னுக்குரைத்தான்
தொக்கமர் செய்ய விருப்பொடு நிற்குமிச்
சுற்றத் தவரைக்கண் ணுற்றிடவே.

29. கையொடு கால்கள்சோர் கின்றன வாயும்
கரிந்து புலர்ந்திடு கின்றதுஎன்
மெய்யும் நடுங்குறு கின்றது மேனியின்
மேல்உரோ மம்பொடிக் கின்றதுவே.

30. காண்டீவ மும்கை நழுவிடு கின்றது
காயம் வெதும்புத லுற்றதன்றி
ஈண்டியான் நிற்கவு மாட்டி லேனென்
இதயம் பிரமித் திடுகின்றதே.

(இ—ள்.) (சாகநின்ற பந்துமித்திராதியரைப் பார்த்த அருச்சுனன் அவர்கள்பால்) மிகுந்த அன்பும் இரக்கமும் அதிகப்பட, (அவர்களுக்கு வரும் கதியை நினைந்து) துக்கம் மிகுதியாக உண்டாகக் கண்ணபிரானை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொன்னான்:—

"யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பமுள்ளவர்களாய் இங்கே கூடியிருக்கிற நமது பந்துக்களைப் பார்க்கவே, என்னுடைய கைகால் முதலிய அவயவங்கள் சோர்வடைகின்றன; வாய் கருகி வறண்டுபோகின்றது; தேகம் நடுங்காநின்றது; உரோமம் பொடிக்கின்றது; காண்டீவம் கையினின்று நழுவுகின்றது; உடம்பு சுடுகின்றது; (இவைகளையெல்லாம் சொல்வானேன்) இங்கே (இந்தத்தேரிலே) நிற்பதற்குங்கூடச் சக்தியற்றிருக்கின்றேன்; மனம் பிரமை அடைகின்றது".

குறிப்பு:—மேலிடுதல்—அதிகப்படுதல்; தொக்கு—கூடி; சுற்றத்தவர்—உறவினர்; கண்ணுற்றிட—பார்க்க; புலர்தல்—வறளல்; ஈண்டு—இங்கே—இந்தத்தேரிலே; இதயம்—இருதயம்—மனம்.

(இன்னும் வரும்).

வெ. ப. சு.

சைவ சித்தாந்தம்.

சந்தானாசாரியர்களு ளொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவருட் பயனிலுள்ள "ஏகனனேகன்" என்னுங் குறள் வெண்பாவின் விருத்தியுரை.

ஏக னனேக னிருள்கருமம் மாயையிரண்
டாகவிவை யாறு மநாதி யில்.

(இதன் பொருள்) ஏகன்-ஒருவனாகிய பதியும், அனேகன்-அளவிலவாகிய பசுக்களும், இருள்-இருள் வடிவமாகிய ஆணவமலமும், கருமம்-நல்வினை தீவினைகளாகிய கரும மலமும், மாயை யிரண்டாக-சுத்தமசுத்தமென்னு மிருவகை மாயைகளுமாகிய இவைஆறு-இப்பொருள்கள் ஆறும், ஆதி இல்-ஆதியில்லை அனாதியாகிய பொருள்களாமென்க. அனேகன் என்பது சாதியொருமை.

சாதியொருமை ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை ஈறுதோன்றாத சாதியொருமை என இரண்டு வகைப்படும். "ஈறுதோன்றிய சாதியொருமையும் ஈறுதோன்றாத சாதியொருமையும் என விருதிறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." அவைகளில் அனேகன் என்பது ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை சிவிகை பொறுத்தான் என்புழிப்போல.

இவையாறுமென அஃறிணை வாசகங்கொண்டு மிகவினால் முடிந்தது திணை வழுவமைதி. ஆறுமென்னு முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது.

முற்றுணர்வும், அளவிலாற்றலும், பேரருளும் சுதந்திரமுமுதலிய நிரதிசய குணங்களையுடைய முழுமுதற்கடவுள் ஒருவனே யென்பதை அறிவித்தற்குப்பதியை ஏகனென்றும், அளவிறந்த ஆன்மாக்கள் முத்தியடையவும் உலவாக்கிழிபோலப் பின்னும் இவ்வளவென்று அளவுபடுத்தற்கு அரியனவாய் நிற்றலின் பசுவை அனேகன் என்றும், ஒளிவடிவமான சிவத்தினியல்பையும் ஆன்மவியல்பையும் தன்னியல்பையும் ஆன்மாவுக்குக் காட்டாது மறைத்து இந்திரிய விடயங்களையே காட்டி நிற்றலின் ஆணவமலத்தை இருளென்றும், திரோதானசத்தியின் பலத்தை விரும்பிச்செய்கிறபடியால் வினைகளைக் கன்மமென்றும், சுத்த மாயைபோல அசுத்த மாயையும் அநாதியே என்பதை அறிவித்தற்கு மாயையை இரண்டென்றுங், கூறியருளினர்.

இந்நூலாசிரியர் பௌஷ்கர முதலிய ஆகமங்களின் கருத்து நோக்கி நித்தியபதார்த்தம் ஆறெனக்கூறி யருளினர்.

சுவாயம்பு முதலாகிய ஆகமங்களில் பதார்த்தம் ஏழாகவும், பௌட்கர முத லிய வாகமங்களில் பதார்த்தம் ஆறாகவும், பராக்கிய முதலிய ஆகமங்களில் பதார்த்தம் ஐந்தாகவும், சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலிய ஆகமங்களில் பதார்த் தம் நான்காகவும், இரௌரவம் மிருகேந்திர முதலிய ஆகமங்களில் பதார்த் தம் மூன்றாகவும் சங்கியாபேதம் சொல்லப்படினும் எல்லாம் பதிபசுபாச மெனத் திரிபதார்த்தத்தில் அடங்குமென்பதுவே சகலாகம சம்மதமென்க.

இந்த ஆறு பதார்த்தத்தில் முதற்கணுள்ள ஏகனாகிய பதியியல்பு யா தெனின்; நால்வகை யோனியுள் ஒருயோனி வாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம்; அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருள். இது ஒன்றே வினைச்செயல்களான் வேற்றுமையறியவாராத அவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின் வினைத் தேவர் முதலாயினார் அங்ஙனம் பிறந்திறத்தல் கேட்கப்படுதலானும், சிவபிரானுக்கு அஃதுண்டென்பது யாண்டானுங் கேட்கப்படாமையானுஞ், சிவபிரானொரு வனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்க.

நித்தியமாய் வியாபகமாய் அப்பிரமேயமாய்த் தனக்கொருவாற்றானும் உவமையில்லாததாய் முதல், ஈறு, கட்டு, வீடு இவைகளொன்றுமில்லாத தாய்ப் பெருமையதாய் நுண்ணியதாய்ப் பாசஞான பசுஞானங்களால் அறி யப்படுதலின்றிச் சிவஞானத்தால் அறியப்படுவதாய்த் தன்னியல்பினிற்கும் சிவப்பொருளாகிய அம்முதற்கடவுள்.

இருண்ட ஆணவமலத்தின்மூழ்கி உய்யும்வண்ணமறியாத பசுக்களைப் பெருங்கருணைத் திறத்தினாலே அம்மலத்தினின்றும் விடுவிக்கவேண்டு மாற் றான் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யவெண்ணிச் சிவசத்தியோடு பிரிவின்றி நின்று, சிவம், சத்தி, சதாசிவம், மகேசுவரம், சுத்தவித்தை என்னும் ஐந்து தத்துவங் களை நிலைக்களமாகக்கொண்டு, இலயபோகவதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையி னும் முறையே அருவம், அருவுருவம், உருவம், என்னும் மூன்று திருமேனிகொ ண்டு, சத்தன் உத்தியுத்தன் பிரவிருத்தன் எனவும், சிவன் சதாசிவன் மகே சன் எனவும், பெயர்பெற்றுச் சுத்த மாயையின் கிருத்தியம் ஐந்துந்தாமே செய்வர். அசுத்த மாயையின் கிருத்தியம் ஐந்தும் அனந்தேசுவரரை அதிட்டி த்து நின்று செய்வர். பிரகிருதி மாயையின் கிருத்தியம் ஐந்தும் ஸ்ரீகண்ட ருத்திரரை அதிட்டித்துநின்று செய்வர். இந்தப் பிரகாரம் சிவம், சத்தி, விந்து, நாதமாகிய அருவம் நான்கும் சதாசிவமாகிய அருவுருவம் ஒன்றும், பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுவரன் என உருவம் நான்கும், ஆகியமுத்திறத்து ஒன்பது வருக்கத்திலும் நின்று பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வாராயினும், ஞாயிறு தன் சந்நிதிக்கண் சூரியகாந்தக்கல்லின் கண்ணே நெருப்பைக்காலச்செய்தும்,

தாமரையை அலரச்செய்தும், பூமியின்கண் நீரைச் சுவறச்செய்தும், விகார மெய்தாமைபோலவும், பாம்பினிடத்து விடம்போலவும், அக்கினியிடத்துச் சூடுபோலவும், இந்திரசால வித்தையினிடத்துப் பண்ணுகின்றவர்கள்போல வும், விகாரமின்றி நிற்பர். பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்ய இச்சையுடையவர் இலய சிவன். எழுச்சியுடையவர் போகசிவன். கிருத்தியத்தைச் செய்தலுடையவர் அதிகாரசிவன். இன்னும் இலயபோக அதிகாரம் தூலசூக்கும வேறுபாட் டால் பலதிறப்படும். அவையாவன சூக்குமமாகிய ஞானக்கிரியை சேர்ந்து நிருவிகற்பமாய் நிற்கும் அவதரம் சூக்கும லயம். அது சிவம், இச்சாஞானக் கிரியை ஸ்தூலமாக விளங்கி ஸ்தூலமான நிருவிகற்பமாயுள்ள அவதரம் ஸ்தூல லயம். அது சத்தி. பாலுக்குந்தயிருக்கு மத்தியிலுள்ள அவதரம்போலு ம் போகாவவஸ்தை. அது சதாசிவம். அதிகார மிரண்டு வகைப்படும். அவை யாவன ; சூக்கும அதிகாரம், ஈசுரத்துவம், ஸ்தூல அதிகாரம், சுத்தவித்தை. இந்த ஐந்தும் சிவன், சதாசிவன், மகேசன் என மூன்று யடங்கும். மகேசுவரமூர்த்தி யிறுவாயான திருமேனியே பரமசிவனுக்கு ச்சுதந்திரவடவமென்றுணர்க. பஞ்சகிருத்தியமாவன சிருட்டி, திதி, சங்கார ம், திரோபவம், அநுக்கிரக மென்பனவாம். முறையே இவற்றின் இலக்க ணங்களாவன ஆன்மாக்களுக்கு அறிவு இச்சை தொழில்கள் விளங்க முத காரணமான மாயையினின்றும் தனுவாதிகளைத் தோற்றுவித்தலும் நிலைபெ றச் செய்தலும் இளைப்பொழித்தற்பொருட்டு மீட்டும் மாயையில் ஒடுக்குதலு ம், கன்ம ஒப்பினை வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலு மாம்.

இன்னும் இதன் விரிவை ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் இயற்றியரு ளிய திராவிட மகாபாடியத்திற் காண்க.

இவ்வாறு துணியப்படும் முழுமுதற்கடவுளுக்கு முற்றறிவும், அளவி லாற்றலும், பேரருளும், தன்வயமும், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதலும் வரம்பிலின்பமும் ஆகிய ஆறு குணங்களும் இன்றியமையாத இலக்கணங்க ளாம். இந்த ஆறு குணங்களும் முதற்கடவுளுக்கு இன்றியமையாத இலக்க ணங்களாதல் யாங்கனமெனின் காட்டுதும். சடசித்துக்களனைத்தையும் ஒரு ங்கே ஒரியல்பாக அறியும் அறிவு இல்லாத வழி அச்சடசித்துக்களைத் தொழிற் படுத்துதல் கூடாமையால் சருவஞ்ஞத்துவமென்னும் முற்றறிவும், அஞ்ஞான மறைப்பினாலே ஒன்றேடொன்றொவ்வாத அறிவு இச்சை தொழில்களை யுடைய அளவிறந்த உயிர்களின் பொருட்டுப் பல வேறுவகைப்பட்டுநின்று தொழில்செய்தல் வேண்டுமாதலால் பூரணசத்தியெனப்படும் அளவிலாற்ற லும், சிற்றறிவினையுடைய உயிர்களைப்பற்றிய அஞ்ஞானப்பிணியை நீக்கி

ஆநந்தப் பெருவாழ்வை அவைகளுக்கு அருளுதல் பேரறிவாளனுக்குக் கடப்படாதலால் அலுப்தசத்தியெனப்படும் பேரருளுடைமையும் எண்ணியதை இடையூறின்றி எண்ணியபடி முடிக்க வேண்டுமாதலால் சுதந்திரமெனப்படும் தன் வயத்தனாதலும், இயல்பாகவே அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கி விளங்கும் அறிவு தனக்கில்லையாயின் உயிர்களுற்ற அஞ்ஞானத்தை நீக்குதல் செல்லாமையால் அநாதிபோதமெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதலும், தன்னிடத்துச்குறைவுள்வழி உயிர்களுக்கு ஆனந்த பூர்த்திசெய்தல் கூடாமையால் பூர்த்தி யெனப்படும் வரம்பிலின்பமும் கடவுளுக்கு இன்றியமையாத இலக்கணமாதல் காண்க.

இன்னும் பலவிதமாகக் கூறப்படும் குணங்களெல்லாம் இவற்றுள் அடங்கும். அவற்றை அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. இந்த ஆறு குணங்களும் சிவபிரானுக்கு இலக்கணமாதல் பெறப்படவே இவற்றின் மறுதலைக் குணங்களாகிய சிற்றறிவு, சிறுதொழில், செயற்கையறிவு, சிற்றின்பம், பரதந்திரம், பசுத்துவம், பிறப்பு, இறப்பு, ஏகதேசவாச முதலியன எல்லாம் சீவகுணங்களாவனவன்றிக் கடவுட் குணங்களாகா வென்பதுதானே சித்திக்கும். கடவுள் உயிர்கள் எளிதிற்கண்டு வழிபட்டுய்யும் பொருட்டு அருளே வடிவமாய் வெளிப்பட்டருளுதலையுங் குணமாகவேண்டுவேன் அதனால் அவன் ஏகதேசப்பட்டுத் தொடக்குறுன், விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பரதந்திரமும், ஏகதேசப்படுதற்குக்காரணம் சிற்றுணர்வு சிறுதொழில்களும், தொடக்குறுதற்குக் காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களுமாம் இவ்வுபாதிகள் அவனுக்கு இல்லாமையால் இக்குற்றங்களுமில்லை. ஈண்டுக்கூறியவாற்றால் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவமேயன்றி மாயைவடிவமில்லையாயின், ஆகமங்களில் முதல்வனுக்கு அத்துவாக்கள் ஆறையும் வடிவமாகக்கூறுதல் என்னையெனின் நிறைவுற்று அவ்வத்துவாக்கள் முழுதினுங்கலந்து எல்லாமாகி நிற்றலானும் அவையல்லனாய் நிற்றலானும் சடசித்துக்களையெல்லாம் செலுத்தி உடனுமாய் நிற்றலானும் அவ்வியல்புடைய முதல்வனுக்குத்தன்னுடைய திரோதானசத்தியான் அவற்றோடு உளதாகிய இயைபுநோக்கி அத்துவாவையும் உபசாரம்பற்றித்திருமேனியாக ஆகமங்கள் கூறியன.

சாந்தியதீதகலை திருமுடி, சாந்திகலை திருமுகம், வித்தியாகலைமார்பு பிரதிட்டாகலைகுய்யம், நிவிர்த்திகலை, முழந்தாள்கள் திருவடி, இப்படிப்பஞ்சகலைகள் அங்கமும் புவனங்கள் உரோமமும் வன்னங்கள் தோலும், மந்திரங்கள் உதிரமும் பதங்கள் நரம்பும் தத்துவங்கள் எலும்பும் தசையுமாம், இவ்விதமாக அத்துவாக்கள் ஆறும் சிவபிரானுக்குத் திருமேனியாமுறைமை உணர்ந்துகொள்க.

இந்த அத்துவாவடிவத்துள்ளும் மந்திரவடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாக ஆகமங்கள் சிறந்தெடுத்தோதியது யாதுகாரணம்பற்றி எனின், உலகத்துக்கு முதற்காரணங்கள் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயை என மூன்று. இம்மூன்றுள் மேலாகிய சுத்தமாயையில் தோன்றிய தலைமையாலும் மனத்திற்கு அதீதமெனப்படும் சிவசத்தி சேரப்பட்டு நிற்றலாலும் அச்சிவசத்தி சாதகர் செபிக்குமாறு செலுத்தி செபித்தபின் பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டுபோக மோக்ஷங்களைக் கொடுத்தலானும் என்க.

மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரவடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாகச் சிறந்தெடுத்தோதியது என்னையெனின் ஏனைய மந்திரங்களுக்கெல்லாமுற்படத்தோன்றியதால் என்க. இங்ஙனங்கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரமமூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச் செலுத்திநிற்குந் திரோதானசத்திக்கு இசையச்செய்த உபசாரவடிவமென்றுணர்ந்துகொள்க. பஞ்சமந்திரவடிவம், அநுக்கிரகம், திரோதானம், சம்ஹாரம், ஸ்திதி, சிருட்டிகாரணமாக, ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், மூர்த்தா வத்திர இருதய குய்யமூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டது.

இனி சிவனெனும் நாமம் நிரதிசயவின்பமாகிய மங்கலத்தைக் கொடுப்பதுபற்றிச்சிவபிரான் ஒருவனுக்கே உரியது. மற்றைத்தேவர்கள் அது கொடுக்கும் ஆற்றலில்லாதவர்களாதலால் அவர்களுக்கு உரித்தன்று. இதற்குச்சுருதி "சிவனெனுநாமந்தனக்கேயுடைய செம்மேனியெம்மான்" எனத்திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் கூறியருளிய தேவாரத்தாலுணர்க. சிவபிரானுக்குரிய இயற்கைநாமம் "சிவன்" என்பதே. மற்றவைகளெல்லாம் செயற்கைநாமம்.

இன்னும் வரும்.

சுப்பிரமணியபிள்ளை,
மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

ஞானமிர்தம்.

(தொடர்ச்சி).

கண்ணுத லண்ணலை விண்ணவர் பணியக்
காள மாண்ட வாளவி ரங்களத்
தெரிமரு விரிஞ்சடை மதிமுகி ழணிந்த
வும்ப ரீச ரும்பல் வெம்புறு
பிறவிப் பேரிடர்க் கறையுறு பகுவா
யுரகத் தா ரெயி றுற வீழ்ந் தறவ
வஞ்சின மளியமென் றமரு முநிவரும்
வெஞ்சினப் பிறவி நஞ்சுக வளித்த
வருமறை யெவையுந் திருமிகு ஞான
மிலங்கொளி யோக நலங்கிளர் கிரியை
சரியை யென்ற விரிதரு பாதங்
கறையறு மறைமுறை நெறியி
னறை யமற் றரோ வறிகதி லமர்ந்தே

கண்ணுதல் ... ...
வும்பரீச ரும்பன் ... ... எ-து.

நெற்றியிலே விழித்த திருநயனத்தையுடையனுமாய் வானோர் வந்து தெண்டம்பண்ணுதலாலே நஞ்சைத் தரித்து ஒளிவிளங்கப்படாநின்ற திருக்கழுத்தையுடையனுமாய், அக்கினியைக்கெடுக்கிற சிவப்பையும் நீர்மையையுமுடைய திருச்சடாபாரத்திலே இளம்பிறையைச் சாத்தி யருளவும்பட்டுத் தேவர்களுக்கு மேலாகிய விஷ்ணுவாதிகளுக்குக் கர்த்தாவாகிய பரமேசுரன்.

... ... வெம்புறு
... ... முநிவரும் எ-து.

தபிக்கப்படாநின்ற பிறவியென்னு மகா துக்கமாகிய நஞ்சுண்டான பெரிய வாயையுடைய சர்ப்பத்தினூர்ந்த தந்தமுருவக் கடித்தபடியாலே தன்மவானே பயப்படாநின்றோம் நின்னாலே அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட நாங்களென்று தேவர்களும், இருடிகளும் விண்ணப்பஞ் செய்தலாலே

வெஞ்சினப் பிறவி நஞ்சுக வளித்த
வருமறை யெனவும் ... ... எ-து.

வெவ்விய கோபத்தையுடைய பிறவியென்னுஞ் சர்ப்பத்தின் நஞ்சு கெட அருளிச்செய்த திவ்விய ஆகமங்கள் பலவற்றினுஞ் சொல்லுவது

... ... திருமிகு ஞானம்
... ...
அறைய மற்றரோ வறிகதி லமர்ந்தே எ-து.

ஸ்ரீ மிகப்படாநின்ற ஞானமும், இலங்காநின்ற ஒளியுடைத்தாகிய யோகமும், நன்மை கிளர்ந்த கிரியா சரியையுமென்று சொல்லப்படாநின்ற விரிந்த நாலு பாதத்தையுமாதலால், இவையிற்றைக் குற்றமற்ற உபதேசத்தின் முறைமையே நெறியாகச்சொல்லப் புத்திபண்ணி யறிவாயாக என்றவாறு.

மற்றும், அரோவும், தில்லும் அசை.

இது கண்ணுதலண்ணலை யமரருமுனிவரும் பிறவிக்கஞ்சினேமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்கள் சதுர்ப்பாதமாயிருக்கும் இவையிற்றைச்சொல்ல அறிவதாக. என்றவாறு. 7

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

பிறழா நிலைமைப் பெரும்பெயர் ஞானக்
கறையறு பாத முறையுறக் கழறிற்
பசுபா சத்தொடு பதியாய் பெற்றி
மதியோர் பசுமூ வகையென மதிப்பர்
பன்னிற் கேவலன் சகல னின்னியற்
சுத்தன் கேவலற் சொற்றிடி னித்தன்
மெய்த்தகு குணமிலி வியாபி யொய்த்து
மலநனி புணர மறைவோ னிலனெச்
செய்தியு மறியோன் மையீ லமூர்த்தன்
வலியிலி யசேதன னொளியிலி யிறையலன்
மாயா வுதர மறீஇத் தேயாப்

போக நினைந்த சகலர்க் கெய்திய
முரண்மிகு கூற்றை முரித்த வான
தருங்கலை யமர விரிந்திருஞ் சேதன
மடையா விச்சை யடையத் தடையில்
விடையப் பகுதி விரவிப் புடையே
பொங்கி யராகம் புணரத் தங்கா
தாசை யெங்கணு மாசற நிமிர
வெற்பிர தான மொற்கமில் குணத்தொடு
புத்தி முதலிய கோத்தினி துறழப்
பிணித்தலிற் பிணிப்பினன் பசுமற்றிணைத்த
நியதி முன்ன ரியலிரு வினையிற்
பிறழா துறழப் பின்னர்க் குறையாக்
காலங் காலத் தளவை பாலிற்
காட்டத் தொழிலொடு போகத் தாட்டுண்
டிரியாத் தத்துவ கலையி னிவ்வணம்
பரியாப் பந்தம் பந்தித் தொருவழி
யறிவு சிறிதமர்ந் தாக மாய
பிரியா மோகினிப் பெரும்போ கத்தைத்
தானென வெண்ணி யானு முன்வினைப்
பயன்பல மாந்தி வியந்துறை காலை
வல்வினை யெல்லை செல்லாக் காலத்
தொல் லெனவொப்ப வுயர்பெருஞ் சிவனரு
சத்தினி பாதந் தழைப்ப மெய்த்தகு
குருபரம் பரன தருளின் செவ்வி
வம்புறு சம்பிர தாயத் தஞ்சுட
ருற்ற காலைச் சொற்றொடர் பற்றுத்
தேயா தியாவு மாய்வறி வகன்ற
வாயாச் சிவன தணிகிளர் சீர்த்தி
நின்மலத் தியையும் பின்மலத் தியையா
னந்தமில் பந்தமற் றிவணஞ்
சிந்துதல் சிந்த தெரியுங் காலே.

சிருஷ்டியின் அற்புதங்கள்.

பிராணிகளும் சங்கீதமும்.

(தொடர்ச்சி)

மிருகங்களையும் பறவைகளையும்போல் ஊர்வனவற்றிலும் கானரசமறிந்தவை சிலவுண்டு என்பதை விளக்குவோம். 'பாம்புச்செவி' என்ற தொடரை எவருமறிவார்கள். அதனை ஒவ்வொருநாளும் உபயோகிக்கிறோம். ஊர்வனவற்றில் பாம்பைப்போல் சங்கீத ஆநந்தம் அநுபவிக்கத்தக்க பிராணி வேறொன்றுமில்லை. நம் சிறுவர் உதடுகுவித்துச் சீட்டியடித்தலும் அதன் இனிய தொனியைக்கேட்டுப்பாம்புபுதரினின்றும் வெளிப்பட்டுப் படமெடுத்தாடுவதைப்பார்த்திருக்கிறோம். இதனாலன்றோ பெரியோர்கள் இரவில் அவ்வித சப்தம் செய்யக்கூடாதென்று நம் சிறுவருக்குப்புத்திபுகட்டுகின்றனர். வசந்தகாலத்தின் நிர்மலமான இரவில் நிலவெறிக்குஞ்சமயத்தில் காளைப்பருவமுள்ள இளைஞர் கவலையற்று உத்தியானவனங்களின் பக்கலில் உல்லாசமாயுட்கார்ந்து இனிய குரலுடன் பாடுங்கால் கண்ணையே செவியாகவுடைய பாம்பு படமெடுத்தாடுவது பலர் அநுபவத்திற்கண்ட விஷயம். பாம்பாட்டி மகிடியூதிப் பாம்பு பிடிக்கும் விதம் நம் நாட்டுக்குழந்தைகளும் அறிவார்கள். எத்துணை மூர்க்கமுள்ள நாகமாயிருந்தாலும் பாட்டுக்கு வசப்பட்டுப் படமெடுத்தாடிப் பாடுவோன்வசம் அடிமையாகின்றது. பறவையினங்களில் அசுணமாப்போல் ஊர்வனவற்றிலும் பாம்பே மிக நுட்பமான செவியுடையது. சுண்டெலிகளும் பல்லிகளும் சிலம்பிப் பூச்சிகளும் சங்கீதத்துக்குக் கட்டுப்படுகின்றனவென்பதைச் சிறிது விளக்குவோம். ஒரு காலத்தில் ஓர் உத்தியோகஸ்தன் ஒரு கோட்டையில் சிறையிருக்க நேரிட்டது. அவன் சங்கீத ஞானமுள்ளவன். வாய்ப்பாட்டினும் வாத்தியப் பழக்கத்திலேயே நன்கு தேர்ந்தவன். சிறைச்சாலையில் பொழுது போக்குவது கொடிய துன்பமாகையால் தன் பொழுது போக்கு நிமித்தம் வாத்தியம் வாசிக்க அநுமதி கொடுக்கும் வண்ணம் அக்கோட்டைக்கதிபதியை வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கோட்டையாளனும் அகமகிழ்ந்து அநுமதி கொடுத்தனன். ஒரு நாள் அச்சிறையாளி தன் வாத்தியத்தை யெடுத்துச் சுருதிகூட்டி வாசிக்கவே அங்குள்ள ஒரு பொந்திலிருந்து பல சுண்டெலிகள் வெளிவந்தன. சிற்பசாஸ்திர நிபுணருங் கண்டு ஆச்சரியங்கொள்ளும் வண்ணம் மிக அழகு வாய்ந்த தன் நுட்ப நூல்வலையினின்றும் பல சிலம்பிகள் இறங்கி வந்து அச்சிறையாளியைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இந்நண்பர் கூட்டத்தைக் கண்ட சிறையாளியும் அடக்கொணா வியப்புற்றுத் தன் வாசிப்பை நிறுத்தினன். அவ்வதிதிகளும் "நாங்கள் உமது வாத்தியத்தின் இனிமையான தொனியைக்கேட்டு ஆநந்திக்க வந்தோமேயொழிய உமது திருமேனியைத் தரிசித்துப்போக வரவில்லை" என்று கூறிப்போனவர்போல் உடனே ஓட்டம்

பிடிந்தன. சிலம்பியினிடம் அச்சிறைபாளிக்கு இயற்கையாயிருந்த வெறுப்பால் இரண்டு நாள் வாத்தியத்தைத் தொடவேயில்லை. வ்விடத்தில் பொழுது போக்குக்கு வேறொரு கதியும் இல்லாதிருந்தமையால் மறுபடியும் அவன் வாத்தியத்தையே கையாளவேண்டி வந்தது. கையாளத்தொடங்கினவுடனே முன்னர் கோபங்கொண்டு சென்ற பிராணிகள் முன்னிலும் பெருங்கூட்டத்துடன் தோன்றி அவ்வாத்தியத்தின் இன்னிசையைக்கேட்டு மகிழ்ந்தன. இவ்வண்ணமே வாத்தியம் வாசிக்கும்பொழுதெல்லாம் அவை வந்து பாட்டுக்கேட்டு மகிழ்ந்து செல்வது வழக்கமாம். பார்வைக்கு அருவருப்பான பல்லியும் சங்கீதத்துக்கு வசப்படுகின்றது என்பதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தங் கூறுவோம். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் மேடீரா என்ற தேசத்தில் பிரயாணஞ்செய்த ஒருவர் தாம் வாத்தியம் வாசிக்கும்பொழுதெல்லாம் பல்லிகள் தம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். அத்தேசத்தில் நிகிரோவர் பல்லிகளைப்பிடித்துத் தின்பது வழக்கம். அவர்கள் அவைகளைப் பிடிக்கும் வண்ணம் சீட்டியடித்துக்கொண்டே செல்வார்கள். அவர்களுக்கு முன் செல்லும் பல்லிகள் அவ் வின்னோசையைக்கேட்டுத் திரும்பி அவர்களை நோக்கி வரும். உடனே அப்பாதகர் அவற்றைப் பிடித்துக் கொன்று தின்பார்கள். ஜலத்தில் வாழும் மீன்களும் சங்கீதத்துக்குக் கட்டுப்படுகின்றன. அதனால் செம்படவர் வலையின் நுனியில் கல்லோசை யுண்டுபண்ணும் சிறிய மணிகளைக் கட்டி மீன்பிடிக்க உபயோகிக்கிறார்கள். அவ்வலையை வீசுங்காலும் அதனை இழுக்குங்காலுமுண்டாகும் இன்னோசைக்கேட்டு மீன்கள் கூட்டங்கூடி வலைக்குள் அகப்படுகின்றன. ஸீல் என்ற ஒருவகைப் பிராணி ஒருவர் வீணாகானம்பண்ணக் கேட்டு ஒருங்குகூடிக் களித்தனவாம். பிராணிகளுக்கு நிகரான குழந்தைகளும் தாயின் தாலாட்டின் இன்னோசையைக் கேட்டுக் கண்வளர்கின்றன. மரங்கள் காற்றிலசைந்தாடுங்கால் சில சமயங்களில் இன்னோசை யுண்டாக்கிச் செவிக்கின்பம் பயக்கின்றன. பகவத் சிருஷ்டியில் இன்னும் எவ்வித அற்புதங்களிருக்கின்றனவோ? அவர் மகிமை யாருக்குத்தான் தெரியும். சர்வ பிராணிகளுக்கும் மனமகிழ்ச்சியைத் தரும் சங்கீத ரசத்தை மானுடன் அநுபவிக்கவேண்டியது இன்றியமையாதது. ஆயினும் அந்த இரசத்தை சாத்துவிக குணத்துடன் தெய்வ பக்தி விஷயத்திற் பயன்படுத்தி மன ஆறுதலையடைந்து மகா யோகிகளடையும் பேரானந்தத்தையடைய முயன்றாலல்லது அதுவிரசமாகவே முடியுமென்பதிற் சிறிதுமையமில்லை.

எஸ். சாமிநாதையர்.

குறிப்பு:—9-ம் பக்கம் 32-ம் வரியில் 'தொரட்டி' என்பதை 'துறட்டி' எனத் திருத்திக்கொள்க. ப-ர்.